

Winterwandeling Westerpolder, Januari 2012

Een goede 12 personen - waaronder vier jeugdige, maar enthousiaste jongens - meldden zich op zaterdag 7 januari voor de winterwandeling door de Westerpolder bij Kolham. "De harde kern", zoals de excursieleiders, de beide Jannen, het gezelschap noemden. Hoewel normale winterse ingrediënten - als sneeuw, hagel, ijs en vorst - het lieten afweten was het toch behoorlijk fris in het open veld. Een klein buitje bij aanvang liet ons echter niet uit het veld slaan. Er werd wel gekozen voor de korte route van anderhalf uur, de

lange route kost een uurtje meer.

In het gebied vinden deze winter verschillende extra beheerwerkzaamheden plaats. De uitgereikte flyer van boswachter Annet de Jong verduidelijkt wat en waarom. In de afgelopen periode zijn er onder meer delen van het gebied geplagd en wordt er struweel gepland. De geplagde, voedselarme stukken brengen weer kansen met zich mee voor plantensoorten als het zandblauwtje, klein vogelpootje en misschien wel heide. Verder was bij een tussentijdse evaluatie duidelijk geworden dat er zich te weinig open bosjes ontwikkelden. Daarom worden er her en der struweelvormers als meidoorn, sleedoorn en framboos, maar ook bomen als zomereik, zwarte els en berk aangeplant. Bij het begin van de excursie bleek al meteen waarom: een vlucht geelgorzen begroetten ons vanuit het struweel.

In de aankondiging stond al vermeld dat het niet zou ontbreken aan ganzen en roofvogels en dat was ook zo. Op de velden zaten vele grauwe- en kolganzen en er werden meerdere

vrouwtjes blauwe kiekendief en enkele buizerds gezien. Eenden waren ook in grote getale aanwezig: wilde eend, kuifeend, kraakeend, smient en wintertaling. Ook vlogen er twee mannetjes grote zaagbekken over, in de Zwaneveldsplas zaten er nog drie met twee vrouwtjes. Een enkele grote zilverreiger stond aan de oevers van de plas, vergezeld van een aantal knobbelzwanen. Maar daartussen ook een wilde zwaan. In de verte stond een groepje van een zestal reeën ons verwaasd aan te kijken om hun heil vervolgens verderop in het gebied te gaan zoeken. En midden in het land een tiental aalscholvers, hun vleugels uitgesperd om te drogen. Niet op paaltjes deze keer, maar gewoon op de kouwe, kale grond. Een paar goudpleviertjes vlogen langs ons heen het gebied in. De slagroom op de taart werd dit

keer gevormd door een vos, die zich even liet zien, te midden van de grazende schapen. Een mooi donker exemplaar, volop in een dikke wintervacht.

Lopend langs de loop van de oude Fivel en de oevers van de Scharmer Ae kwamen we bij de uitkijktoren aan. Deze biedt een mooi uitzicht over het gehele terrein. De Westerpolder heeft zich in de afgelopen 10 jaar ontwikkeld tot een mooi natuurgebied als onderdeel van het herinrichtingsgebied Midden-Groningen. Tezamen vormen deze de pronkjewaaltjes van het Duurswold.